

Prąd vs Środowisko – 1:0

Od 13 września zmieniły się przepisy dot. przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Rozporządzenie Rady Ministrów z 10 sierpnia 2023 r. zmieniające Rozporządzenie Rady Ministrów z 10 września 2019 r.), które mogą istotnie wpłynąć na procesy inwestycyjne w instalacje fotowoltaiczne. Dla takich przedsięwzięć dotychczas decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymagana była w przypadku inwestycji obejmującej 1 ha, a po zmianie jest to konieczne dopiero od 2 ha. W przypadku obszarów objętych formami ochrony przyrody nic nie uległo zmianie i nadal decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach trzeba uzyskać dla inwestycji na obszarze od 0,5 ha.

Sprecyzowany został sposób ustalania powierzchni zabudowy systemami fotowoltaicznymi, od której zależy czy dana inwestycja stanowić będzie przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a w konsekwencji, czy będzie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Powierzchnia warunkująca ten obowiązek wyznaczana jest po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli.

Co również istotne, nowe przepisy określają, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wymagana dla inwestycji zabudowy systemami fotowoltaicznymi zlokalizowanej na dachach i elewacjach obiektów budowlanych.

W ocenie autorów tej nowelizacji wprowadzenie powyższych zmian powinno przełożyć się na ułatwienie realizacji inwestycji, skrócenie czasu potrzebnego na uzyskanie niezbędnych zezwoleń przez inwestorów, zwiększenie tempa rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz uzyskanie odpowiedniego poziomu produkowanej energii z odnawialnych źródeł w ogólnym bilansie energetycznym kraju. Czyli zredukowanie obciążeń prawno-administracyjnych ma na celu przyspieszenie zastępowania konwencjonalnych źródeł energii źródłami odnawialnymi.

Można wspomnieć dodatkowo, że ta sama nowelizacja zmieniła wymogi dotyczące konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku budowy m.in. garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów. Dla tych obiektów powierzchnia użytkowa określająca próg uzyskania decyzji została zwiększona z 0,2 ha do 0,5 ha dla obszarów objętych formami ochrony przyrody oraz z 0,5 ha do 1,0 ha na innych obszarach.

Wprowadzone zmiany zapewne przyczynią się do zmniejszenia liczby wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co w konsekwencji może spowodować wzrost efektywności organów w zakresie terminów ich wydawania, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu merytorycznej weryfikacji. Być może zmniejszy się również liczba naruszających przepisy zjawisk nakierowanych na „omijanie” wymogów uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, takich jak tzw. „salami slicing” (fikcyjne dzielenie inwestycji na mniejsze przedsięwzięcia, jednostkowo nie przekraczające progów wymogu uzyskania decyzji).

Całokształt opisanych wyżej zmian można również rozpatrywać jako swego rodzaju zachętę dla inwestorów oraz promocję powstawania instalacji odnawialnych źródeł energii, w kontekście komunikatu Komisji Europejskiej pn. REPowerUE oraz wniosku dotyczącego Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków oraz dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej, które wskazują na konieczność uznania inwestycji w odnawialne źródła energii jako inwestycji nadrzędnego celu publicznego.

Chcesz dowiedzieć się więcej? Napisz do nas!

Karolina Pacholska, Associate
karolina.pacholska@ngllegal.com

Paweł Wołosowicz, Associate
pawel.wolosowicz@ngllegal.com